

MELDURIN

- Fólk siga ofta "ná, men vit síggjast", og tað brúki eg eisini sjálv, men um onkur, sum eg ikki kenni so væl, kemur at siga tað, merki eg væl, hvussu fjálturstungin tey gerast og hava hug at orsaka og siga ístaðin "vit hoyrast". Men tá flenni eg bara, tí sjálv hugsí eg als ikki um tað, sigur Ruth Thomsen.

Tó er tað eitt, sum henni dámar lítið.

- Tá eg til dømis eri í eini veitslu, og onkur kemur við býtta spurninginum, um eg ikki veit, hvørji tey eru. Tað er tað ringasta, tú kanst gera við ein blindan persón, tí tú vilt so gjarna kenna allar røddir, men tað gert tú jú ikki altíð.

Mugu gera vart við seg

Tann 15. oktober er Dagur teirra blindu, har ljós verður kastað á umstøðurnar hjá blindum og sjónveikum. Spurd, hvussu tað er at liva sum ein blindur persónur í Føroyum í dag, letur Ruth Thomsen væl at.

- Um tú gert vart við eitt-hvørt, ið ikki er nóg gott, so royna fólk at bøta um trupulleikan, haldi eg. Eitt, sum vit blindu javnan tosa um, eru vánaligu gongubreytirnar her í Havnini. Fleiri staðni eru kantarnir niðurslitnir, og tað er ófantaligt at ganga, og er tað nakað, ið tú sum blind, ert ótrygg við, so er tað ójovn undirløg, sigur Ruth Thomsen, ið tó fegnast um tær avmarkingarnar, sum eru frá rundkoyringini við Vesturkirkjuna og niðan til SMS.

Annars klárar hon seg væl í gerandisdegnum.

- Eg plagi at keypa inn við manninum um kvøldið. Hætti mær ikki at fara sjálv, tí vørurnar standa sjáldan sama stað í langa tíð. Sjálvandi ber til at brúka punktavmerkingar, men tað verður ikki so nógv brúkt longur. Tað er líka á apoteksvørum, at punktavmerking verður brúkt, fortelur Ruth Thomsen, sum eisini brúkar Facebook dagliga.

- Eg havi eitt taluforrit á telduni, sum lesur alt upp á føroyskum. Eisini ger teldan ljóð, soleiðis at eg veit, hvar eg eri, og hvat eg geri á telduni. Og tað riggar fint, sigur Ruth Thomsen og leggur afturat, at einastu hjálpartólini umframt hundin eru ein køksvekt við talu og ein liturmátari.

- Tú venur teg við at vera blind og finnur mátar at klára teg. Tað nyttar ikki, at tú hongur fastur í, at tú vilt síggja og vildi eg næstan sagt starir teg blindan upp á, at tú einki sær. Tá kemur tú ikki víðari í lívinum. Góðtekur tú støðuna, verður alt nóg lættari.

Við stavinum kennist tað so trívandi, og tú hevur ikki somu friheit. Tí valdi eg at fáa Audi, sum er mín nýggi førarahundur